

Klobucký Zpravodaj

Číslo >163< leden 2013

USNESENÍ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA č. 26 ze dne 16. ledna 2013

Zastupitelstvo obce Klobuky:

I. Bere na vědomí:

- 26/01 kontrolu plnění usnesení ze zasedání ZO č. 25;
- 26/02 informaci starostky o stavu bankovních účtů obce ke dni 31. 12. 2012;

II. Schvaluje:

- 26/03 program zasedání zastupitelstva obce č. 26;
- 26/04 vyhlášení úmyslu prodeje obecního pozemku v k.ú. Páleček par. č. 394/10 o výměře 194;
- 26/05 uzavření dodatku ke Smlouvě o dílo na rekonstrukci obecního úřadu, který řeší navýšení původní ceny díla o 522.406, 84 Kč vč. DPH platného k 31. 12. 2012 z důvodu vynucené demolice a jejích dopadů na rekonstrukci s firmou Josef Brabec – Amigo a pověřuje starostku podpisem dodatku;
- 26/06 finanční úhradu – kompenzaci případné roční ztráty 2013 ČSAD Slaný z autobusového spoje č. 9 až do výše 36.841,- Kč;
- 26/07 pro rok 2013 minimální ceny pro prodej pozemků následovně: pole - 10,- Kč/m², pozemky v intravilánu obce k vyrovnání zahrad a podobně - 30,-Kč/m² a pozemky k zástavbě – cena se bude určovat podle dosahu sítí a druhu výstavby - až 200,-Kč/m².

Jak jsme v Klobukách volili prezidenta

kandidát	Klobuky	Páleček
Ing. Zeman	66,37 %	75,40 %
Schwarzenberg	33,62 %	24,59 %

Z farní kroniky Klobuky

Pokračování výpisů z farní kroniky – rok 1924

V pondělí dne 31. března 1924 otevřena byla ve zdejší obecné škole opatrovna (školka) pro děti od 3 – 6 ti

let. Dle zveřejněné vyhlášky měly se přihlásit děti označeného věku nejenom z Klobuk, ale i z Kobylník, Čeradice a z Kokovic. Dobrodiní opatrovny použily však jenom rodičové z Klobuk, protože z těch druhých obcí pro malé děti chodit až do Klobuk je příliš daleko. Opatrovna prozatím byla umístěna v přízemí budovy obecné školy a za pěstounku ustanovena slečna Perníková, svobodná, sestra zdejšího lékaře, která má pěstounský kurs a ve válečných letech, když byl nedostatek učitelů, učila výpomocně i na obecné škole. Jí k ruce přidělena jako pomocná síla starší dívka, bez odborného vzdělání pro tento účel, s měsíčním platem 200,-Kč, kdežto pěstounce sl. Perníkové stanoven měsíční plat dle normy pěstounek v městských opatrovnách.

Pro nepříznivé počasí započaly polní práce letos až v prvním týdnu měsíce dubna. Hospodáři sázeli letos mnoho cukrovky, ježto její cena značně stoupla. Je zaprodána cukrovarům jeden metrůk za 23,-Kč, což je cena velmi lákavá. U zdejšího dvora, který bude celý rozparcelován a který letos posledně bude sklízet, naseli řepu cukrovku téměř na všechna pole. Dvůr zanikne, dobytek bude rozprodán.

Šestý červenec – Husův den – připadl letos na neděli. Sokolové letos nepálili Husovu hranici, ale omezili se při oslavě Husa pouze na přednášku o Husovi, kterou přednesl v 8 hodin večer v sokolovně československý farář Havlíček z Cítolib. Tak všechno se během času přejí a zevšední – také průvody k Husově hranici na vrch za nádražím už se lidu omrzely a zanikly.

Dvorský polní hlídač Josef Prokop, který holdoval rád alkoholu naděli na Husa popíjel v hostinci „Na vršíčku“. Odpoledne byl totiž pohřeb strážníka z Kokovic a účastníci pohřbu zašli po pohřbu na „vršíček“ ke Grunclovům (snad tam byla nosičům mar od pozůstalých zaplacená nějaká závdaná) – hlídač Prokop se s nimi přizpívil a v podnapilém stavu zašel večer ještě do druhého hostince k Šusterovům, kdež v nestřídmém pití pokračoval. Opilý šel „na stranu“ a venku na pavlači spletl si směr cesty – místo k záchodu potácel se ke schodům na dvůr vedoucím. Na schodech pozbyl rovnováhy, spadl a rozbil si o kamenné schody lebku. Zůstal ležet v bezvědomí, ze kterého se již neprobral. Přinesli ho domů, přivedli lékaře, ale všechna pomoc byla marná – do rána zemřel. Zajímavé jest, že tento hlídač před lety dvakrát už v opilosti přišel k úrazu. Pádem v opilém stavu zlomil si napřed jednu a potom i druhou nohu – vždycky dlouho ležel v nemocnici, než se mu zlomenina zahojila, ale přece nebyl tím ze své vášně pijácké vyléčen.

V měsíci srpnu 1924 dostaven nový domek p. Klobuckého, vedle silnice naproti Snopovic cihelně. Dosavadní starou chalupu svou č.113 prodal Klobucký mladému Václavu Kramperovi. Klobucký je deputátníkem u Malypetrů – jezdí s koňma – má svůj barák a tolik polí, že může držeti dvě krávy. V letech válečných a poválečných, kdy hospodářské produkty

měly vysoké ceny svou přičinlivostí a šetrností nashromáždil si značný kapitál. Starý jeho barák byl mu malý a pro jeho vzrůstající hospodářství nedostatečný, proto vystavěl si pohodlnější dům nový. Při parcelaci dvora dostane příděl pozemků a bude z něho maloročník a odevzdá jednou značný majetek své jediné dceři, provdané za nádeníka Hromasa. Však také jeho vnučka Jarmila Hromasová, která je rovněž jedináčkem, je na to patřičně hrdá.

V posledním týdnu měsíce srpna byly ukončeny žně. Kolem vesnic viděno plno stohů – důkaz bohaté úrody obilí. Při vydatné vláze řepa bujně roste a slibuje rovněž velkou úrodu. Cukrovar by ale raději viděl, aby bylo sucho a řepa měla více cukru. Ceny obilí značně stouply a nyní po žních se ustálily na této výši: pšenice 200,- Kč, žito 185,- Kč a ječmen 225,- až 230,-Kč. Následkem vysokých cen prodávají hospodáři všechn svůj ječmen a na krmení raději kupují kukuřici, která se prodává za 180,-Kč.

Během jednoho týdne po 14. září 1924 sběhly se dvě značné ztráty peněz. Starý pan Richter, jenž láme kámen ve skále u silnice do Vrbičany, ztratil někde v okolí hospody u Grunclovic (na vršíčku) obnos 700,-Kč. Ztrátu dal veřejně vybubnovat a nabízel dobrou odměnu poctivému nálezci, ale ten kdo je našel, nebyl poctivý a nepřihlásil se. Brzy na to ztratil kočí Lancovic z Telec na cestě od Kelnerovic mlýna v Klobukách obnos 5 000,-Kč – byly to peníze za prodané obilí – nesl je svému hospodáři. Také tato ztráta byla ihned strážníkem vybubnována a za odměnu nabízen celý jeden tisíc Kč, ale nálezce se rovněž nepřihlásil. Není mezi lidmi poctivosti, protože není mezi nimi bázně Boží!

V pondělí 15.září 1924 obchodník Kolman rozebral střechu svého nízkého domku, aby na přízemku vystavěl ještě jedno poschodí a rozšířil tak svůj malý krám. Jeho smíšený obchod má ze všech místních obchodů největší obrat. V Kobylníkách prodala rodina Kohoutovic svůj domek číslo pop. 12 panu Liškovi, který byl dosud skotákem u Malypetrů. Je to malý domek starobou už hodně sešlý s maličkým dvorkem a bez zahrádky. Prodán byl za 8 200,- Kč. Rodina Kohoutovic odstěhovala se ku konci září do Dolního Litvínova u Mostu. Nový majitel Liška dostal práci v cukrovaru.

Letos započato s přestavbou a zvětšením zdejšího cukrovaru. Celá rekonstrukce má být provedena ve dvou etapách. Celé léto s velkým spěchem pracovalo se na přestavbě, aby na zahájení kampaně 6.října bylo vše hotovo. Pracovalo se i v nedělích – což jistě nepřinese cukrovaru žádné požehnání. Cukrovary výrobou cukru docilovaly dosud veliké zisky – všeobecně říká se cukru „české bílé zlato“. Proto správní rada, vedena touhou po ještě větším zisku, rozhodla zvětšit cukrovar a pořízením nových moderních strojů umožnit zpracování většího množství řepy při menší režii. Vzorem pro rekonstrukci sloužití má zrenovovaný státní cukrovar ve

Zvoleněvsi, který po vyhoření opatřen byl nejmodernějšími stroji. Střední trakt cukrovaru by rozšířením a zvýšením hodně zvětšen a opatřen střechou se železnou konstrukcí, aby byl ohnivzdorný. Přistavěna nová kotelna a pořízeny nové stroje. Tyto nové stroje mají tichý chod a nehlozojí jako ty staré. Dříve rozléhalo se za kampaně z cukrovaru hlomozné vrzání a protivné skřípání krouhaček řepy – kdežto nyní kromě občasného zasyčení vypouštěné páry není slyšet žádného hlomozu.

Provedením pozemkové reformy těžce bylo postiženo vranské panství náležející Metropolitní kapitule u sv. Víta v Praze. Kapitula pozbyla reformou těchto dvorů: v Klobukách, v Lukově, v Pálči Velkém a v Pozdni. Dvůr Bukovský dostal jeho nájemce, statkář Šrámek z Lukova, dvůr v Pálči dostal také jeho nájemce Josef Vopršal, statkář z Lisovic, dvůry v Klobukách a v Pozdni zanikly byvše rozděleny na drobné příděly místním domkářům a rolníkům. Z celého panství Vranského zbyl tedy Kapitule jenom zmenšený dvůr ve Vraném a v Kobylníkách a v Kokovicích – jsou to jen zbytky dvorů, protože u každého z nich značná část pozemků byla zabrána na příděly drobným žadatelům půdy.

Z Kobylnického dvora zabrán ovčín na "Moráni"- je to skupina hospodářských budov v sousedství Čeradice – bydlíval tam poklasný, ve stájích býval chov jalového dobytka a do tamní stodoly ukládalo se obilí z přilehlých polí. K těmto hospodářským budovám připojeny byly okolní pozemky dvorské a utvořen tak zvaný „zbytkový statek“, který přidělil přidělový komisař pozemkového úřadu Antonín Brabec (bývalý správce na císařských statcích) sobě samému.

V pondělí dne 31. března 1924 otevřena byla ve zdejší obecné škole opatrovna (školka) pro děti od 3 – 6 ti let. Dle zveřejněné vyhlášky měly se přihlásit děti označeného věku nejenom z Klobuk, ale i z Kobylník, Čeradic a z Kokovic. Dobrodiní opatrovny použily však jenom rodičové z Klobuk, protože z těch druhých obcí pro malé děti chodit až do Klobuk je příliš daleko. Opatrovna prozatím byla umístěna v přízemí budovy obecné školy a za pěstounku ustanovena slečna Perníková, svobodná, sestra zdejšího lékaře, která má pěstounský kurs a ve válečných letech, když byl nedostatek učitelů, učila výpomocně i na obecné škole. Jí k ruce přidělena jako pomocná síla starší dívka, bez odborného vzdělání pro tento účel, s měsíčním platem 200,- Kč, kdežto pěstounce sl. Perníkové stanoven měsíční plat dle normy pěstounek v městských opatrovnách.

Pokračování příště - Vladimír Procházka

Vydává Obecní úřad Klobuky a vychází podle potřeby zdarma pro všechny občany. Webové stránky: <http://klobuky.slansko.cz> , E-mail: klobuky.obec@tiscali.cz. Příspěvky dodává zastupitelstvo, obecní úřad a další. Sestavuje Lisec Zdeněk.